

Věc C-323/24**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

2. května 2024

Předkládající soud:

Juzgado de lo Mercantil Número 1 de Alicante (Španělsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. prosince 2023

Žalobkyně:

Deity Shoes, S. L.

Žalované:

Mundorama Confort, S. L.

Stay Design, S. L.

Předmět původního řízení

Duševní vlastnictví – (Průmyslové) vzory Společenství – Rozsah ochrany – Novost – Individuální povaha – Skutečná návrhářská činnost – Vzhledové znaky obuvi – Přizpůsobení součástí nabízených na základě již existujícího katalogu – Požadovaný stupeň přizpůsobení – Koncepční volnost původce – Možnost chránit vzhled celého nebo části výrobku, který je vyráběn na základě známých módních trendů.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu – Článek 267 SFEU – Výklad článků 4, 5, 6, 14 a 25 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (dále jen „nařízení (ES) č. 6/2002“ nebo „nařízení o (průmyslových) vzorech“).

Předběžné otázky

a. Má-li být průmyslový vzor chráněn v režimu podle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001, je nutné, aby existovala skutečná návrhářská činnost, a aby tak průmyslový vzor byl výsledkem duševního úsilí jeho tvůrce? A lze v tomto ohledu považovat za skutečnou návrhářskou činnost kombinování součástí na základě průmyslových vzorů, jejichž vzhledové znaky jsou z větší části předem určeny obchodními společnostmi, takže úpravy určitých prvků je třeba považovat za drobné a doplňkové?

b. Lze v souvislosti s výše uvedeným učinit závěr, že mají individuální povahu ve smyslu článku 6 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 všechny nebo některé vzhledové znaky výrobku, který je výsledkem přizpůsobení průmyslových vzorů nabízených čínskými obchodními společnostmi na základě katalogů těchto společností, pokud je činnost majitele průmyslového vzoru omezena na uvádění těchto vzorů na trh v EHP bez úprav nebo s drobnými úpravami součástí (jako jsou podrážky, nýty, tkaničky, přezky) a vzhledové znaky jsou z větší části předem určeny obchodními společnostmi? Je pro tyto účely relevantní, že ani tyto součásti nejsou navrženy evropským obchodníkem, ale jde o součásti nabízené samotnou obchodní společností v rámci jejího katalogu?

c. Musí být článek 14 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 vykládán v tom smyslu, že za původce průmyslového vzoru lze považovat osobu, která na základě průmyslového vzoru nabízeného obchodními společnostmi prostřednictvím katalogu pouze přizpůsobila tento dřívější průmyslový vzor tím, že upravila součásti rovněž nabízené těmito společnostmi, které nebyly předmětem průmyslového vzoru evropského obchodníka? Aby bylo možné nárokovat si původcovství, je v tomto ohledu nutný určitý stupeň přizpůsobení za účelem prokázání, že se konečná podoba výrazně odchyluje od původního vzoru?

d. Aniž je dotčeno výše uvedené, v případě, jako je ten projednávaný, vzhledem ke specifickým obuvi navržené na základě vzorníků obchodních společností, a pakliže „vzor“ spočívá toliko ve výběru z dřívějších vzorů ze vzorníku a případně v obměně některých jeho součástí na základě katalogu, který nabízí sám výrobce (obchodní společnost), to vše v souladu s módními trendy, je třeba vycházet z toho, že tyto módní trendy: a) omezují volnost původce vzoru, takže malé rozdíly mezi zapsaným (nebo nezapsaným) průmyslovým vzorem a jiným vzorem mohou postačovat k vyvolání odlišného celkového dojmu, nebo naopak b) mají vliv na individuální povahu zapsaného (nebo nezapsaného) průmyslového vzoru, takže tyto prvky nebo součásti, pakliže při srovnání s jinými vzory vyplývají ze známých módních trendů, budou mít v celkovém dojmu vyvolaném u informovaného uživatele menší význam?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Listina základních práv Evropské unie: čl. 17 odst. 2

Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství: články 4, 5, 6, 14 a 25

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

1. Judikatura.

1.1. Rozsudek Tribunal Supremo (Nejvyšší soud), občanskoprávní oddělení 1 ze dne 25. června 2014 (ROJ: STS 2804/2014 – ECLI:ES:TS:2014:2804):

„1. – Článek 9 odst. 1 směrnice 1998/71/ES vymezuje rozsah ochrany poskytované zapsaným průmyslovým tak, že stanoví, že se ‚vztahuje na jakýkoliv (průmyslový) vzor, který nezapůsobí na informovaného uživatele odlišným celkovým dojmem‘. Odstavec 2 dále stanoví: ‚Při posuzování rozsahu ochrany se bere ohled na stupeň volnosti původce vzoru při vývoji jeho (průmyslového) vzoru‘.

2. – Tribunál uvedl, že ‚míra volnosti původce průmyslového vzoru je vymezena zejména na základě omezení spojených s vlastnostmi danými technickou funkcí výrobku nebo jeho prvku, nebo také právními předpisy použitelnými na tento výrobek. Tato omezení vedou k ustálení některých vlastností, které se tak staly společnými pro několik průmyslových vzorů používaných pro daný výrobek‘ (rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2013, T-337/12).

Dále uvedl, že obecná tendence v oblasti designu nemůže být považována za faktor omezení volnosti původce vzoru, jelikož právě tato volnost původce mu umožňuje objevit nové tvary, nové tendence, nebo také inovovat v rámci existující tendence (rozsudky Tribunálu ze dne 22. června 2010, T-153/08, a ze dne 13. listopadu 2012, spojené věci T-83/11 a T-84/11).

Ačkoli tyto rozsudky byly vydány ve vztahu k nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství, doktrínu v nich uvedenou lze vztáhnout i na směrnici 1998/71/ES ze dne 13. října, neboť oba předpisy upravují tuto problematiku stejně.

3. – Soud si je vědom, že věc nemá snadné řešení, a domnívá se, že módní trendy chápané v širším smyslu nejsou prvkem, který omezuje volnost původce, ale mají vliv na závěr o individuální povaze zapsaného průmyslového vzoru, a tedy i o rozsahu ochrany přiznané majiteli tohoto vzoru a o požadované míře odlišnosti, kterou musí průmyslový vzor soutěžitele mít, aby vyvolal odlišný celkový dojem.

Pokud tyto trendy existovaly již před podáním přihlášky průmyslového vzoru, tj. pokud zapsaný průmyslový vzor sledoval tržní trendy existující v době podání přihlášky, snižuje to jeho individuální povahu. Proto, jak bylo vysvětleno v předchozích bodech, pokud podobnost výrobku potenciálně porušujícího práva

a zapsaného průmyslového vzoru spočívá v prvcích, které jsou reakcí na módní trendy existující v době podání přihlášky k zápisu, budou mít tyto prvky z hlediska celkového dojmu, který vyvolávají u informovaného uživatele, menší význam, a bude třeba vzít do úvahy, že každý z těchto dvou průmyslových vzorů vyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem, a nedochází proto k porušení práv, a to ani při menší míře odlišnosti, než která by byla nutná, kdyby zapsaný průmyslový vzor tyto módní trendy neodrážel.

Na druhou stranu, pokud se tyto módní trendy objeví až po zápisu průmyslového vzoru, a lze tak dospět k závěru, že takový vzor má značně individuální povahu, protože dokázal předvídat módní trendy, nebo měl dokonce rozhodující vliv na jejich utváření, nelze tuto individuálnější povahu rozmělnit tím, že se konkurentům umožní uvádět na trh výrobky založené na podobném vzoru, které nevyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem, s odůvodněním, že volnost původce pozdějšího vzoru je omezena módními trendy.

4. – Na základě výše uvedeného proto z výkladu použitelných vnitrostátních předpisů s ohledem na znění a účel směrnice nevyplývá, že při určování stupně ochrany zapsaného průmyslového vzoru podle zákona o průmyslovém vlastnictví by tržní trendy měly být považovány za faktor omezující volnost původce průmyslového vzoru.“

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Dne 10. prosince 2021 podala společnost DEITY SHOES S. L. proti společnostem MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L. žalobu pro porušení práv.
- 2 Dne 12. dubna 2022 odpověděly společnosti MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L. na žalobu protinávrhem, v němž se domáhaly prohlášení neplatnosti průmyslových vzorů žalobkyně.
- 3 Dne 24. května 2022 společnost DEITY SHOES S. L. odpověděla na protinávrh.
- 4 Společnost DEITY SHOES žaluje společnosti MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L. kvůli porušení práv k zapsaným i nezapsaným průmyslovým vzorům Společenství pro různé vzory obuvi.
- 5 Společnosti MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L. se ve svém protinávrhu ve vztahu k některým vzorům domáhaly práva předchozího užívání podle čl. 22 odst. 1 nařízení o (průmyslových) vzorech a, co se této věci týče, neplatnosti průmyslových vzorů DEITY SHOES z důvodu nedostatku novosti a individuální povahy.
- 6 Tvrdí také, že při tvorbě vzorů nedochází k žádným inovacím, protože jde o společnosti, které uvádějí na trh výrobky poskytnuté obchodními společnostmi sídlícími výhradně v Číně.

- 7 V tomto ohledu bylo zjištěno, že obě společnosti působí ve stejném odvětví v rámci prodeje obuvi.
- 8 Společnosti se nezabývají inovacemi, ale nákupem obuvi v Číně, na trhu, kde důležitými hledisky jsou objem a cena.
- 9 V tomto ohledu bylo prokázáno, že postup před uvedením obuvi na trh je následující:
 - i) dodavateli stran sporu jsou obchodní společnosti, které se nacházejí výhradně v Číně a které pokrývají celé operace dovozu a vývozu výrobků;
 - ii) čínské obchodní společnosti předávají příslušným pracovníkům stran – obvykle pracovníkům prodeje a marketingu – různé vzorníky výrobků;
 - iii) příslušní pracovníci analyzují výrobky ze vzorníků a navrhnou dodavatelům drobné úpravy jejich vlastností (jako je například barva, materiál, umístění přezek, tkaniček a jiných ozdobných prvků);
 - iv) po odsouhlasení vlastností konečného výrobku zašlou čínští dodavatelé zboží do Španělska, a to společně s příslušnými certifikáty, v nichž je podrobně popsán proces přizpůsobení obuvi.
- 10 V tomto ohledu je nesporné, že vzory, k nimž má dle svého tvrzení práva společnost DEITY SHOES, jsou přizpůsobenými verzemi vzorů nabízených čínskými obchodními společnostmi prostřednictvím jejich katalogů.
- 11 Nebyly předloženy žádné certifikáty o úpravách, díky nimž by předkládající soud mohl určit, jaké změny byly na jednotlivých vzorech provedeny.
- 12 Nebylo prokázáno, že by žalobkyně měla tým návrhářů nebo že by vzory, ohledně nichž je namítáno porušení práv, byly výsledkem skutečné návrhářské činnosti. Nanejvýš jde o vzory, u nichž byly provedeny některé změny oproti základnímu vzoru nabízenému v rámci katalogů čínské obchodní společnosti.
- 13 To znamená, že vezmeme-li v úvahu vzhledové znaky vzorů uváděných na trh, jsou tyto většinou předurčeny vzorem nabízeným čínským dodavatelem, takže úpravy určitých prvků (jako je například barva, materiál, umístění přezek, tkaniček a jiných ozdobných prvků) je třeba považovat za drobné a doplňkové.
- 14 Podle předkládajícího soudu je v předmětném odvětví velmi důležitým prvkem cena, a jakákoli změna základního vzoru spočívající ve větším přizpůsobení znamená zvýšení nákladů, což snižuje marže evropských obchodníků. Neexistuje tedy žádná skutečná motivace k tomu, aby se základní vzory nabízené čínskými obchodními dodavateli podstatně měnily.

- 15 Změny drobných prvků, jako je barva, materiál, podrážka, umístění přezek, tkaniček a dalších ozdobných prvků, jsou rovněž prováděny na základě katalogu nabízeného samotnou obchodní společností.
- 16 Konečně, zapsané ani nezapsané vzory nemají žádný módní prvek. Ve skutečnosti vychází ze známých módních trendů, díky nimž lze u čínských továren realizovat velké objednávky. V tomto smyslu lze předpokládat, že vzhledem k tomu, že jde o odvětví, v němž se na prvním místě zohledňuje objem a cena, je zde ve srovnání s jinými typy obuvi s módním prvkem, který je aktuální několik sezón, prostor pro činnost návrhářů velmi omezený, neboť se zde neinvestuje do inovací.
- 17 Dotčené vzory tedy napodobují estetické trendy dobře známé ve světě módy a jsou masově vyráběny nízkonákladovými obchodními společnostmi za účelem následného uvedení na trh Evropské unie.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

A. Ze strany společnosti DEITY SHOES

- 18 Pokud jde o první otázku, zástupce společnosti DEITY SHOES uvádí, že ve všech případech, kdy je uznáno, že vzor splňuje požadavky na novost a individuální povahu, nelze popřít, že za ním stojí „duševní úsilí“ nebo „skutečná činnost v oblasti průmyslových vzorů“. Má tedy za to, že první předběžnou otázku není třeba pokládat. Pokud by však bylo rozhodnuto, že otázka bude předložena, domnívá se, že by měla být formulována jinak, a to následovně: „Má-li být poskytována ochrana dle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství, vyžaduje toto nařízení, aby původce vzoru vynaložil dodatečné duševní úsilí, kromě úsilí vynaloženého na vytvoření vzhledu výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru?“
- 19 Pokud jde o druhou otázku, má za to, že skutečnost, že úpravy jsou prováděny na základě možností „v rámci katalogu obchodní společnosti“, není relevantní. Je také známou skutečností, že součásti obuvi navrhuje a vyrábí doprovodné odvětví zaměřené na součásti a zřídka kdy jsou prodávány výhradně. Pro zodpovězení otázky je konečně třeba vzít v úvahu druh a počet součástí poskytnutých předmětnou obchodní společností, jakož i možnost původce vzoru začlenit do vzoru součástí třetích stran, neboť žádný výrobce obuvnických součástí nebo obchodník s nimi nemá neomezený katalog, a takový katalog navíc neomezuje možnosti, které má původce vzoru při začlenění součástí třetích stran. Kromě toho je třeba si uvědomit, že omezený katalog součástí může dát vzniknout nekonečnému množství formálních možností, podobně jako kombinace 27 písmen utváří celý španělský jazyk. Žalobkyně se proto domnívá, že druhou předběžnou otázku není třeba pokládat.

- 20 Pokud jde o třetí otázku, žalobkyně se domnívá, že co se týče určité míry „přizpůsobení“, nařízení o (průmyslových) vzorech již stanoví, že požadavek kladený na kombinace vlastností nebo součástí spočívá v tom, že tato kombinace součástí musí být nová, tj. dříve veřejnosti nezpřístupněná, a musí mít individuální povahu, tj. celkový dojem, který vzor vyvolá u informovaného uživatele, se musí lišit od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.
- 21 V tomto ohledu není jasné, proč by měl být případ společnosti, která odebírá výrobky od čínské obchodní společnosti, posuzován odlišně od jakéhokoli jiného průmyslového vzoru, v němž jsou kombinovány jednotlivé součásti nebo vlastnosti známých průmyslových vzorů, ať už jsou či nejsou v katalogu, z Číny nebo z jiné země, nebo jsou jiným způsobem součástí souboru známých tvarů.
- 22 Co se týče poslední otázky, žalobkyně v zásadě tvrdí, že skutečnost, že průmyslový vzor je tvořen kombinací různých součástí, které jsou obsaženy v katalogu společnosti, neomezuje volnost původce vzoru, který může usilovat o celkový dojem, který je odlišný od celkového dojmu vyvolaného jakýmkoli jiným vzorem obuvi, který byl zpřístupněn veřejnosti, a to buď nalezením originální kombinace součástí, která je nová a má individuální povahu, nebo úpravou jedné z těchto součástí. Dodává, že to se děje v případě všech tvůrců vzorů obuvi.

B. Ze strany společností MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L.

- 23 Pokud jde o první předběžnou otázku, podle zástupce společností MUNDORAMA CONFORT S. L. a STAY DESIGN S. L. je nutná, neboť podstatou této otázky je určit, zda nařízení o (průmyslových) vzorech je natolik pružné, že poskytuje ochranu jakémukoli průmyslovému vzoru bez ohledu na to, zda je či není výsledkem dřívějšího tvůrčího procesu, který by byl „skutečnou návrhářskou činností“. Uznávají však, že čl. 4 odst. 1 nařízení ani čl. 25 odst. 1 písm. b) tvůrčí proces nezmiňují a že ze samotného znění nařízení o (průmyslových) vzorech nejspíše nutnost tohoto prvku nevyplývá. Podle jejich názoru to však nelze vyloučit, a to na základě hermeneutického výkladu.
- 24 Z těchto důvodů dochází k závěru, že otázka má znít: Má-li se na průmyslový vzor vztahovat ochrana, kterou nařízení (ES) č. 6/2002 přiznává jak zapsaným, tak nezapsaným průmyslovým vzorům, vyžaduje toto nařízení, aby byl takový vzor výsledkem duševního úsilí svého tvůrce, a nikoliv produktem vyráběným na základě známých trendů s malými úpravami podle katalogu čínské obchodní společnosti a bez módního prvku?
- 25 Pokud jde o druhou otázku, má za to, že podstata této otázky, úzce souvisící s první otázkou, tkví v tom, i) zda je nařízení o (průmyslových) vzorech natolik pružné, že přiznává ochranu jakémukoli průmyslovému vzoru, u něhož došlo (nebo nedošlo) k pouhému „přizpůsobení“ jeho součástí, a ii), zda je důležité, že

tyto součásti rovněž nejsou výsledkem „skutečné návrhářské činnosti“, ale jsou nabízeny čínskými obchodními dodavateli všem subjektům v odvětví.

- 26 V tomto ohledu je třeba druhou otázku formulovat takto: *Je pro poskytnutí ochrany vzhledu celého výrobku nebo jeho části podle nařízení (ES) č. 6/2002 o (průmyslových) vzorech Společenství relevantní, že žádná z jeho součástí není výsledkem duševního úsilí jejího tvůrce, ale že se jedná o součásti nabízené na základě katalogu dodavatele, který není nabízen výhradně jednomu podniku, ale všem subjektům v odvětví? Nebo je naopak pro poskytnutí ochrany vzhledu celého výrobku nebo jeho části podle nařízení (ES) č. 6/2002 relevantní, že přihlašovatel nebo jeho majitel na základě dřívějšího průmyslového vzoru nabízeného dodavateli pouze přizpůsobil tento dřívější průmyslový vzor tím, že upravil součásti, které dodavatel rovněž nabízí na základě svého katalogu různým subjektům v daném odvětví?*
- 27 Pokud jde o třetí otázku, žalované se domnívají, že by měla být přeformulována v tomto smyslu: *Musí být článek 14 nařízení vykládán v tom smyslu, že za majitele průmyslového vzoru lze považovat osobu, která na základě dřívějšího průmyslového vzoru nabízeného čínskými obchodními společnostmi pouze přizpůsobil tento dřívější průmyslový vzor tím, že upravila součásti rovněž nabízené čínskou obchodní společností, které nebyly předmětem průmyslového vzoru evropského obchodníka? Je v tomto ohledu nutný určitý stupeň přizpůsobení, aby bylo možné nárokovat si vlastnictví průmyslového vzoru?*
- 28 Pokud jde o čtvrtou otázku, žalované v zásadě s obsahem předběžné otázky souhlasí.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 29 Předkládající soud se ptá Soudního dvoru na rozsah ochrany průmyslových vzorů Společenství, jakož i na právo obuvnických podniků k průmyslovému vzoru v případě, že pouze vybraly mezi různými variantami nabízenými na základě katalogu obchodní společnosti, kdy vzhledové znaky jsou do značné míry předurčeny vzorem nabízeným čínským dodavatelem, takže je třeba úpravy některých prvků považovat za drobné a doplňkové.
- 30 V odpovědi na první otázku by se Soudní dvůr měl vyjádřit k podmínkám nutným pro určení, kdy se jedná o průmyslový vzor, a zejména, zda předmětem tohoto posouzení mají být pouze prvky novosti a individuální povahy, nebo zda původce vzoru požívá práv ke vzoru až po splnění dalších požadavků. Soud se táže, zda v právu Společenství existuje implicitní požadavek týkající se nutnosti vyvíjení skutečné návrhářské činnosti. Jinými slovy, má-li se na průmyslový vzor vztahovat režim ochrany podle nařízení (ES) č. 6/2002, zda je potřeba, aby byla vyvíjena skutečná návrhářská činnost, a tedy zda je nutné, aby byl průmyslový vzor výsledkem duševního úsilí svého tvůrce, a nikoli produktem vyrobeným na základě známých módních trendů.

- 31 Pokud jde o první otázku, předkládající soud má za to, že je třeba objasnit, zda lze poskytnout ochranu vzhledu celého nebo části výrobku, který je výsledkem přizpůsobení za pomoci vzorů nabízených čínskými obchodními společnostmi na základě katalogů těchto společností, spočívá-li činnost majitele vzoru toliko v uvádění těchto vzorů na trh v EHP, a to bez úprav nebo s úpravami součástí (jako jsou podrážky, nýty, tkaničky, přezky...), jež byly provedeny na základě katalogu nabízeného samotnou obchodní společností. Otázka tedy v tomto ohledu zní, zda má význam skutečnost, že žádná ze součástí není skutečně vytvořena společností uvádějící konečný výrobek na trh, ale jde o součásti nabízené čínskou obchodní společností v rámci katalogu, který není nabízen výhradně jedné společnosti, ale všem subjektům v odvětví.
- 32 Druhá předběžná otázka tuto problematiku rozšiřuje. Soudní dvůr je tázán na samotný koncept individuální povahy v případě projednávané věci, kdy vzor vychází ze vzoru nabízeného na základě katalogu čínské obchodní společnosti, který nejenže sleduje obecné a známé módní trendy, ale je výsledkem drobných obměn součástí, jež jsou rovněž nabízeny na základě katalogu obchodní společnosti, bez jakéhokoliv módního prvku.
- 33 U tohoto typu vzorů je důležitá skutečnost, že vzor je vytvořen na základě známých módních trendů, neboť právě díky tomu je možné uspokojovat velké množství objednávek. Odlišovacím prvkem tohoto typu výrobku nejspíše není design, ale cena výrobku, neboť právě ta je příčinou ziskovosti objednávek a následného prodeje.
- 34 Třetí otázkou se předkládající soud ptá na pojem původce průmyslového vzoru, tedy zda v případě, že je existence průmyslového vzoru zpochybněna, musí majitel průmyslového vzoru prokázat existenci určitého stupně přizpůsobení, aby se mohl domáhat původcovství.
- 35 Ve čtvrté předběžné otázce předkládající soud přebírá doktrínu Nejvyššího soudu uvedenou v rozsudku občanskoprávního oddělení I ze dne 25. června 2014, STS 2804/2014 – ECLI:EN:TS:2014:2804, a táže se, zda vzhledem ke specifickým vlastnostem obuvi v této otázce popsané, která reaguje na módní trendy, je třeba posuzovat tyto módní trendy tak, že *a)* omezují volnost původce vzoru, takže k vyvolání odlišného celkového dojmu mohou postačovat malé rozdíly, nebo naopak *b)* mají vliv na individuální povahu průmyslového vzoru, takže prvky nebo součásti, které ze známých módních trendů vyplývají, mají v celkovém dojmu, který vyvolávají u informovaného uživatele, menší význam.